

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 32-A DUPĂ RUSALII

A lui Zaheu

**SF. MC. DOCTORI FĂRĂ DE ARGINȚI
ȘI FĂCĂTORI DE MINUNI
CHIR ȘI IOAN**

HRISTOS NE CAUTĂ CA SĂ NE ÎNTOARCEM LA EL

În rânduiala liturgică a acestei Duminici, a 32-a după Rusalii, pericopa evanghelică de la Luca, cap. 19, 1-10 ne relatează întâlnirea Mântuitorului Hristos cu vameșul Zaheu din Ierihon și momentul cutremurător al mântuirii sufletului său printr-o sinceră pocăință făcută în fața lui Iisus. Zaheu dorea să-L vadă pe Hristos și întâlnindu-L l-a primit apoi în casa sa. Momentul l-a marcat atât de mult încât și-a schimbat radical viața păcătoasă, robită goanei după avere de până atunci. A împărțit tot ce avea la săraci și la cei pe care îi nedreptățise, după principiul dreptății milostive prisositoare, iar Hristos Domnul îi zice: „Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia”.

Trecând prin Ierihon în drum spre Ierusalim, Mântuitorul Hristos vindecase pe Bartimeu care cerșea la margine de drum, redându-i vederea, iar acesta l-a mărturisit ca fiind Fiul Lui Dumnezeu. Tot în Ierihon se petrece și relatarea Evangheliei de astăzi cu pilduitoarea pocăință și convertire a lui Zaheu, mai marele vameșilor din Ierihon, care căuta să-L vadă și să-L cunoască pe Hristos. Neizbutind din pricina mulțimii, și fiind mic de statură, a alergat înainte și s-a urcat într-un sicomor de pe marginea drumului ca de acolo să-L vadă mai bine pe Hristos. Un dor nestăpânit îi mișca sufletul și dorea mult să-L vadă pe Iisus. Auzise de El și nu vroia să rateze acest moment poate unic în viața sa. Zaheu (numele lui se tâlcuiește cel curat) era mai-marele vameșilor din Ierihon, cunoscut concetățenilor săi, căci vameșii strâneau taxe și impozitele de la populație și colaborau cu stăpânitorii romani. Nu erau iubiți de popor, erau lacomi, corupți și nedrepti, și din ce strâneau se îmbogățeau necinstit, ca să fie pe placul romanilor.

Ajungând la locul unde se afla Zaheu, Hristos Domnul nu trece mai departe, ci dimpotrivă, se oprește, privind în sus spre Zaheu, și deși nu-l văzuse niciodată până acum, îl cheamă pe nume zicându-i să coboare degrabă, căci astăzi, fără nici-o amânare, El Hristos vrea să fie primit ca oaspete în casa sa: „În casa ta astăzi trebuie să rămân.” Sufletul lui Zaheu tresare de bucurie și raze din iubirea lui Hristos inundă ființa lui întreagă. Cum oare Hristos îl prețuiește pe el atât de mult, pare a gândi în ființa sa, pe el, un vameș păcătos, vândut și înrobitor nedreptății și câștigului necinstit, pe el, stăpânitor de lăcomie și de dorința nestăvilă de a fi bogat.

Copleșit de prezența lui Hristos în fața sa, coboară degrabă și Îl primește pe Hristos în casa, în familia și în sufletul său. Unii, văzând aceasta, cârteau și-l acuzau pe Mântuitorul că a intrat să găzduiască la un vameș păcătos.

Însă Zaheu nu ține cont de acestea, ci cu multă bucurie îl primește pe Domnul, în viața și în casa sa, unde multe lucruri trebuiau reasezate și orânduite. Mișcat de prezența lui Hristos în casa sa, Zaheu se hotărăște să-și schimbe radical viața păcătoasă de până atunci și zice: „Iată, Doamne, jumătate din averea mea o dau săracilor. Iar dacă am nedreptățit pe cineva cu ceva, întorc împătrit.” (v.8). Aici este momentul cheie al convertirii sale, al întoarcerii sale sincere la Dumnezeu, al dezlipirii de trecutul său păcătos și înrobitor nedreptății, și al alipirii totale de Hristos, care îi aduce mântuire sufletului său și casei sale.

Astfel, Zaheu cel lacom și nedrept devine Zaheu cel curat, cel îndreptat, cel milostiv. Acolo unde locuise lăcomia și râvna de înavuțire, acum stăpânește dreptatea și dărnicia. Iar acolo unde era corupție și înrobire, acum este îndreptare și smerenie. O viață întregă se alipise de ce este trecător și vremelnic. Acum l-a aflat pe Hristos cel

netrecător și veșnic, care aduce mântuirea. Mirat de hotărârea lui Zaheu, deși într-un fel o aștepta, Mântuitorul Hristos zice acestuia direct: „Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia.”

Întreg „momentul Zaheu” ne arată prin pericopa evanghelică, faptul că Mântuitorul Hristos a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut, pentru că și Zaheu cel păcătos și înrobitor nedreptăților prin harul lui Hristos s-a eliberat, s-a mântuit, redevenind fiu al lui Avraam, adică fiul al credinței puternice în Dumnezeu.

Îl căutăm și noi pe Hristos, așa cum l-a căutat și l-a aflat Zaheu. Să-L primim și noi în casa sufletului nostru așa cum l-a primit Zaheu, și vindecați de păcatele și nedreptățile din noi prin pocăință și smerenie ca și Zaheu, să-L urmăm și să-L mărturisim pe Hristos care ne-a adus mântuire și viață veșnică. Amin! ❖

Părintele Eugen Moraru

ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI SAU BUCURIA DREPTILOR LA ÎNTÂLNIREA CU DUMNEZEU

Evanghelia de la Luca ne relatează că la 40 de zile de la nașterea lui Iisus, Fecioara Maria împreună cu Dreptul Iosif și cu Pruncul s-au înfățișat, potrivit tradiției iudaice, la Templu, pentru a mulțumi lui Dumnezeu că le-a dăruit un copil.

De asemenea, ei aduc la Templu și jertfa de curățire rânduită, adică o pereche de turturele sau doi pui de porumbel. Aceasta are o semnificație duhovnicească deosebită, căci atât turturelele, cât și puii de porumbel simbolizează curăția și blândețea.

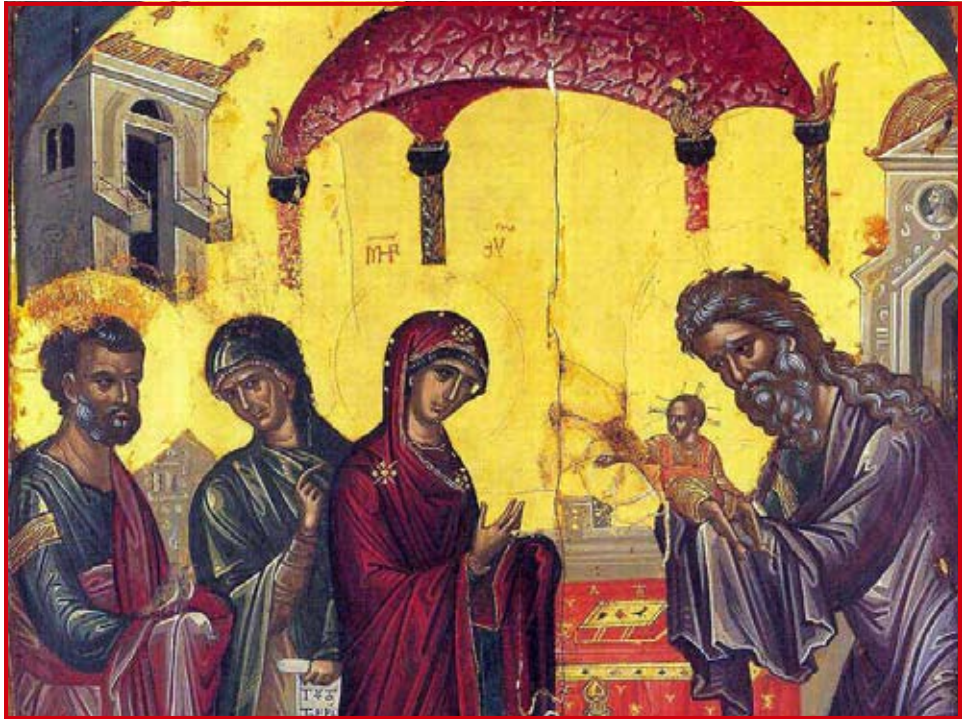
Dreptul Simeon așteaptă pe Mesia și-L primește în brațe pe Pruncul Iisus

La Templu, Fecioara Maria și Dreptul Iosif au fost întâmpinați de bătrânul Simeon care aștepta venirea lui Mesia, pentru că știa că nu va muri până nu-L va vedea cu ochii săi pe Unsul Domnului, adică pe Hristos, căci Duhul Sfânt îi vestise aceasta.

Despre Dreptul Simeon tradiția spune că este unul dintre cei 70 de înțelepți care au tradus din limba ebraică în limba greacă Vechiul Testament, la porunca regelui Ptolemeu al Egiptului, cu aproape 300 de ani înaintea nașterii Mântuitorului. Se spune că atunci când a tradus versetul 14 de la Isaia, capitolul 7, „Iată fecioara va lua în pântece și va naște fiu”, a înlocuit cuvântul fecioară cu tânără. A doua zi a găsit cuvântul schimbat în fecioară. Mirat, căci știa că nu este posibil ca o fecioară să nască, a vrut din nou să ștergă aceste cuvinte și să spună „Iată femeia va lua în pântece”. Dar în acel moment a apărut îngerul Domnului, care l-a mustrat pentru necredința sa, și i-a spus că, pentru că s-a îndoit de cuvintele profeției lui Isaia, nu va gusta moartea până ce nu va vedea și va ține în brațele sale pe Cel ce se naște din Fecioară, pe Hristos Domnul. Viețile Sfinților spun că bătrânul Simeon a așteptat cu dor venirea lui Hristos în lume, ducând o viață dreaptă și fără prihană, rugându-se lui Dumnezeu să miluiască lumea.

Binecuvântarea și prorocia Dreptului Simeon

Dreptul Simeon binecuvântează pe Pruncul Iisus și pe mama Sa, pe Fecioara Maria și simte în Prunc prezența dumnezeiască și ca mulțumire rostește cuvintele: „Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.” „Acum slobozește pe robul Tău în pace” înseamnă acum dezleagă-l de această așteptare, pentru că s-a împlinit ceea ce s-a dorit. Pruncul Iisus este o „Lumină spre descoperirea neamurilor” care urmează a fi cu-

noscută de neamuri, iar „Slavă poporului Tău Israel” înseamnă slavă poporului care a așteptat această lumină prin dreptii și prorocii Vechiului Testament. Această cuvinte de cerere și mulțumire au fost incluse în Slujba Vecerniei către sfârșit.

Sfântul Luca mai spune în Evanghelia sa, în capitolul 2, că Dreptul Simeon a făcut și o prorocie, vestindu-i Maicii Domnului ce avea să îndure sufletul ei când Mântuitorul va pătimi pentru noi pe cruce. Sfântul Luca spune că Dreptul Simeon a rostit către Maica Domnului cuvintele: „Prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi”, prevestind astfel patimile Mântuitorului și suferințele Fecioarei Maria ca mamă. O icoană numită „Îmblânzirea inimilor împietrite” sau „Profeția lui Simeon” este prăznuită tot pe 2 februarie. Aici Maica Domnului apare fără Pruncul Iisus și cu șapte săbii care-i străpung pieptul: trei din partea stângă, trei din dreapta și una de jos. Icoana „Profeția lui Simeon” simbolizează împlinirea profeției Dreptului Simeon și anume: „și prin sufletul tău va trece sabie” (Luca 2,35).

Dreptul Simeon și Prorocia Ana exprimă bucuria pe care o au Dreptii când se întâlnesc cu Dumnezeu

La Templu se afla și o femeie, Prorocia Ana, care de 84 de ani era văduvă și care aștepta în post și rugăciune mântuirea lui Israel. Și ea a fost prezentă la momentul Întâmpinării Domnului și-L preaslăvește pe Dumnezeu, făcându-L cunoscut pe Prunc tuturor. Vedem că atât Dreptul Simeon, cât și Prorocia Ana exprimă o bucurie deosebită, aceea pe care o au Dreptii când se întâlnesc cu Dumnezeu, când trăiesc intens comuniunea cu Dumnezeu.

În icoana care reprezintă această sărbătoare prorocia Ana ține un pergament în mână pe care scrie: „Acest prunc a adus cerul și pământul.” Înainte de nașterea lui Hristos, bărbații și femeile drepte în credință trăiau cu speranța venirii lui Mesia cel promis. Dreptii Simeon și Ana, ultimii credincioși din Legea Veche, au fost considerați vrednici de a-L întâmpina pe Mântuitorul în Templu.

Întâmpinarea Domnului – semnificația sărbătorii în cultul ortodox

În ortodoxie, la patruzeci de zile de obicei se botează pruncii și se îmbisericesc, adică sunt aduși în fața iconostasului și prezentați pentru a fi binecuvântați și pentru a sluji Domnului. Dacă este băiat atunci este adus și în Sfântul Altar și închinat la cele patru colțuri ale Sfintei Mese cu speranța că atunci când va fi mare va deveni slujitor al Sfântului Altar sau măcar capul unei familii credincioase.

Această sărbătoare nu se referă doar la Taina Vechiului Testament și la întâlnirea Dreptului Simeon cu Mântuitorul lumii, ci ea ne cuprinde și pe noi, care în Biserică Îl întâmpinăm în mod real pe Dumnezeu, fiind, împreună cu ceilalți, în rugăciune către Domnul.

Sărbătoarea Întâmpinării Domnului este una din cele mai vechi sărbători religioase creștine. Avem slujbe închinare acestei sărbători, întocmite de sfinții episcopi Metodie din Patara (+312), Chiril al Ierusalimului (+360), Grigorie Teologul (+389), Amfilohie din Iconium (+394), Grigore de Nyssa (+400) și Ioan Hrisostom (+407), dar ea este fastuos prăznuită începând cu secolul al VI-lea, din timpul împăratului Iustinian. ❖

AU ÎNCEPUT SERILE CATEHETICE

„Această seară este dedicată Sfințelor Scripturi. Biserica noastră are ca izvor al revelației Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție. La început a fost Sfânta Tradiție. Mântuitorul a predicat și apoi ucenicii Săi au scris. La început oamenii erau duhovnicești.

Sfântul Ioan Gură de Aur spune că Dumnezeu le grăia ca de la suflet la suflet, vorbea ca și cu unor prieteni, așa cum a fost în cazul lui Avraam. Dar pentru că nu mai suntem așa de duhovnicești, Dumnezeu ne-a lăsat Scripturile. De aceea noi trebuie să cunoaștem foarte bine Scripturile, căci ele sunt cele care mărturisesc despre Mântuitorul. Din Scriptură cunoaștem și apreciem pe Mântuitorul, dar noi Îl putem cunoaște din Sfânta Liturghie, din Sfânta Împărtășanie, din Tainele Bisericii, și-l putem cunoaște când împlinim poruncile Lui. Pentru că în virtuți se ascunde Mântuitorul Iisus Hristos.

În seara aceasta cel care ne va vorbi despre primul izvor al revelației, Sfânta Scriptură, va fi părintele profesor, doctor în teologie, Ioan Caraza, pe care dumneavoastră îl cunoașteți de curând, dar noi îl cunoaștem de o viață și avem ce învăța de la Avva Ioan, așa cum ne-a făcut plăcere să-l numim, și așa cum îi spuneau și pelerinii care au fost cu noi de curând în Țara Sfântă. Este de mare importanță, și Maica Domnului a rânduit ca părintele profesor să fie aici, și vă rog să nu pierdeți nici o prelegere, căci lucruri minunate vom învăța din aceste întâlniri catehetice.”

Așa a deschis părintele Dinu Pompiliu în

după-amiaza zilei de 24 ianuarie, duminica trecută, seriile catehetice. Pe care le-am putea numi „Seri filocalice” sau „Serile Sfântul Paisie de la Neamț”, căci citim în biografiile sale scrise de contemporani, că la mănăstirea Dragomirna, imediat ce începea iarna, când toată frățimea se aduna în mănăstire de la ascultări, în fiecare seară, în afară de sărbători, se citea din cuvintele Sfinților Părinți. Frații se adunau la trapeză, se aprindeau lumânări, apoi venea starețul, se așeza la locul său și citea cuvânt de învățătură. La urmă explica cuvântul citit pe înțelesul tuturor. Aceste seri au fost de mare folos ucenicilor săi, care plecând mai apoi împreună cu Starețul Paisie la Secu și la Neamț, niciodată nu au mai avut parte de asemenea seri duhovnicești și le-au dus dorul.

Și chiar lângă racla Sfântului Paisie a început o seară minunată, căci părintele profesor ne-a tâlcuit taina cuvântului lui Dumnezeu, care este Sfânta Scriptură, ne-a arătat de ce avem nevoie de ea, când a fost scrisă, și mai ales când a fost tradusă și tipărită la noi în țară.

Am trecut în această prelegere dincolo de înțelesul rațional al citirii și interpretării Sfintei Scripturi, căci ea este viață, iar părintele profesor ne-a descoperit că nu slova, ci Duhul Evangheliei ne hrănește. Căci așa cum nu putem avea viață fără hrana materială, nu putem trăi sufletește fără hrana cea dumnezeiască. Căci spune Mântuitorul ispitit de diavol în pustiu Carantaniei „nu numai cu pâine se va hrăni omul, ci cu orice cuvânt ce iese din gura lui

Dumnezeu.”(Mt.4, 4) Iar Logosul întrupat ne-a lăsat cuvintele vieții veșnice, care trebuie să treacă de auzul și mintea noastră, și să coboare în inimă, căci acolo devine viu, lucrător și deplin în noi.

Pentru o clipă am avut impresia că îl avem în fața noastră pe părintele Galeriu, cel care nu transmitea cuvântul, ci îl trăia. Te captiva din primul moment cu bogăția de înțelesuri teologice, căci Sfânta Scriptură nu era pentru dânsul o culegere de versete, ci un izvor de înțelepciune și viață veșnică. Iar părintele Contantin Galeriu îl împărtășea cu impetuozitate celor care îl urmăreau, căci focul său interior era prea mare pentru a nu răspândi în afară lumina și căldura sa. În ciuda prezenței sale firave, a vocii abia șoptite, a lipsei oricărei gestici, părintele profesor Ioan Caraza ascunde același foc interior, căci înțelegem că pentru precucernicia sa orice loc din Sfânta Scriptură este „acasă”. Și înțelegem spusele Sfântului Pavel „nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine” (Gal. 2, 20), ca și cuvintele Mântuitorului despre focul care trebuie să aprindă toate sufletele, căci „foc am venit să aprind pe pământ, și cât aș vrea acum ca el să fie aprins!” (Luca 12, 49) Căci părintele Ioan ne spune că Duhul este cel care iradiază și atrage.

Cu siguranță în această seară am învățat și noi să ne adâncim în învățătura Sfintei Scripturi, să primim focul lui Hristos și să însetăm veșnic de Cuvânt.

La sfârșitul întâlnirii, o tombolă a împărțit trei Biblii celor care încă nu le aveau în casele lor. Nădăjduim să fie pentru ei un început pentru a cerceta Sfintele Scripturi. ❖

Vindecă cu blândețe

Miluiește pe cei săraci, ca printr-inșii să dobândești și tu milă. Ferește-te de cei gâlcevitori, ca să nu fii silit să ieși din liniștea ta. Rabdă fără îngreșoare mirosul cel greu al bolnavilor și mai cu seamă al săracilor, că doar și tu tot cu trup ești îmbrăcat. Să nu înfrunți pe cei cu inima mâhnită, ca nu cumva, bătut fiind cu același toiag al mâhniei, să cauți mângâierea și să n-o afli defel. Iubește pe cei păcătoși, dar urăște păcatele lor, ca nu cumva vreodată și tu să cazi în ispită, cum au căzut ei. Adu-ți aminte că și tu pământean ești, și fă bine tuturor. Nu certa pe cei ce trebuință au de rugăciune și de cuvinte moi (blânde), de mângâiere nu-i lipsi pe ei, ca nu cumva să piară și sufletele lor să fie cerute de la tine. Ci fă ca medicii, care vindecă răcelile cu căldură și fierbințelele cu leacuri reci. ❖ (Sf. Isaac Sirul - Cuvinte despre nevoiță)

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 31 IANUARIE - 7 FEBRUARIE 2016

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 31 ianuarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 32-a după Rusalii (a lui Zaheu) - Utrenia, Sf. Liturghie
Luni 1 februarie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie
Marti 2 februarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Întâmpinarea Domnului – Utrenie, Sfânta Liturghie
Miercuri 3 februarie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 5 februarie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 6 februarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților
	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 7 februarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 16-a după Rusalii (Pilda talanților) - Utrenia, Sf. Liturghie

DUMINICĂ 31 IANUARIE SE VA SFINȚI ICOANA „AXIONIȚA”

În ultima săptămână în biserica noastră s-au întâmplat multe lucruri frumoase, ca dovadă că se investește mult efort și resurse financiare pentru a înfrumuseța biserica, a continua lucrările de pictură și lucrările la Așezămintele Sociale.

După cum vă anunțam în numărul trecut al publicației noastre duminicale, sâmbătă 23 ianuarie au fost aduse de pictori, domnul Daniel Codrescu și echipa sa, rândul de sus al icoanelor de la catapeteasmă, respectiv cei 12 proroci mari și mici ai Vechiului Testament, și Crucea Mântuitorului de pe catapeteasmă. În timp record, s-a făcut planul de lucru, s-au adunat materialele necesare, s-a înălțat schela până la ultimul registru al catapetesmei și până la miezul nopții icoanele prorocilor și-au găsit locul, iar Crucea Mântuitorului a fost fixată.

După cum știm, catapeteasma se constituie într-o recapitulare sintetică a istoriei mântuirii și ea este dipusă, din poziția privitorului, în mare astfel:

1. Rândul întâi, care simbolizează Biserica luptătoare cuprinde:

- icoanele împărătești ale lui Hristos (în dreapta porții împărătești) și Maicii Domnului cu Pruncul (în stânga);

- la mijloc porțile împărătești cu icoana Bunei-Vestiri;

- pe ușile laterale diaconești se află chipurile arhanghelilor Mihail și Gavriil;

- icoana hramului bisericii (în dreapta)
- la noi Adormirea Maicii Domnului-, și Sfântul Nicolae (în stânga).

2. Rândul al doilea: icoanele praznicelor împărătești, adică ale sărbătorilor mari, având în centru icoana Cinei de Taină sau Mahrama Domnului; acesta reprezintă vremea venirii Mântuitorului Hristos pe pământ și instituirea Legii Harului, care înlocuiește Legea veche.

3. Rândul al treilea: chipurile celor 12 apostoli și la mijloc icoana Deisis (cu Hristos Judecător șezând pe tron, însoțit de Maica Domnului și de Sf. Ioan Botezătorul) sau Sfânta Treime. Ordinea rândurilor al doilea și al treilea este variabilă: uneori apar mai întâi Praznicile, altelei Apostolii.

4. Rândul al patrulea: 12 proroci mari și mici ai Vechiului Testament având în mijloc icoana Maicii Domnului cu Pruncul. Acest rând închipuie lumea aflată sub Legea Veche, Legea lui Moise, având-o în centru pe Maica Domnului, întrucât Aceasta este centrul tuturor prorociilor.

5. Sus de tot, în mijlocul iconostasului, se înalță Crucea Domnului.

Fiecare registru reprezintă o perioadă de timp bine definită din istoria mântuirii omului. În centru, jos, se află icoana Bunei-Vestiri, „începutul mântuirii noastre”, iar sus Crucea Mântuitorului, pe care Hristos ne-a adus răscumpărarea. Iconostasul nu este un simplu element decorativ sau care are rolul de perete despărțitor, ci are un profund sens liturgic și teologic. El vine să împlinească, prin imagine, conținutul rugăciunii euharistice, rostite cu voce tare de către preot. Ca imagine a Bisericii, Trupul lui Hristos, iconostasul arată creșterea Bisericii în timp și viața ei. Astfel că el devine nu un element despărțire, ci unul de unire, de întrepătrundere între altar și naos, între veșnicie și vremelnicie, este o punte prin care se poate privi spre viața veșnică.

Iar icoana Maicii Domnului Ierusalimită, copie a celei de la Biserica din Grădina Ghetsimani unde se află mormântul Maicii Domnului, a fost adusă și pusă la locul ei luni 25 ianuarie. Este în sfârșit gata, și ea a adunat podoabele, aurul și argintul nostru. Așezată la loc de cinste în biserică, ea va fi Axionița noastră, căci de azi înainte în fața ei se va cânta Axionul, adică „Cuvine-se cu adevărat să te ferim, Născătoare de Dumnezeu...” Mulțumiri tuturor celor care au făcut donații pentru împodobirea ei, dar și celor care au dat sume de bani pentru costisitoarea manoperă. Sperăm ca Maica Domnului,

ocrotitoarea și mijlocitoarea noastră, să le audă rugăciunile, și să ne ajute să terminăm pictura bisericii.

Să menționăm că și lucrările la Așezămintele Sociale Șerban Vodă au continuat anul acesta. Despre stadiul lucrărilor vă putem spune că în ultima vreme s-au turnat stâlpii de rezistență la corpul 1 (grădiniță) și diafragma la corpul 2 (turnul clopotniță), iar la corpul 3 (care cuprinde spații rezidențiale și administrative) și 4 (centru social) s-a cofrat placa de pe etajul 2. Necesitățile de ultimă oră privesc aprovizionarea cu materiale și plata acestora, în special beton și fier beton. Iar pentru acestea, ajutorul fiecăruia dintre noi este binevenit și așteptat. Căci fără sprijinul fiecăruia dintre noi este foarte greu, dacă nu chiar imposibil să se termine acest centru social, iar investițiile făcute până acum, cu multă dăruire și jertfă, riscă să se degradeze.

Desigur, aici este Casa Domnului, este biserica noastră, a unei comunități mari și frumoase. Dacă avem dragoste de Biserică, ca mireasă a lui Hristos, și de biserică ca locaș în care ne trăim viața liturgică, să punem și noi umărul la ridicarea ei, să nu fim numai privitori, ci și ctitori sau binefăcători. Căci fără îndoială, ne agonisim câștig aici și dincolo. ❖

Liturghie arhierescă

Preasfințitul Varlaam Ploieșteanul, episcop-vicar patriarhal va oficia în Duminica a 32-a după Rusalii, adică astăzi 31 ianuarie, Sfânta Liturghie Arhierescă.

Iar noi suntem bucuroși să primim binecuvântările arhieresti, căci știm că Episcopii sunt propovăduitorii și dăruitorii harului primit de la Apostoli, prin succesiune apostolică. Fiecare episcop este în eparhia sa o candelă, un luminător, „mai presus de lume, care ține cuvântul vieții veșnice”, spunea Sfântul Grigorie Palama, care adăuga: „,Navighează pe marea aceasta ca o corabie Biserica lui Dumnezeu și, în loc de clopote, are pe învățătorii cei duhovnicești, ca să îndepărteze, prin sunetele cele sfinte ale învățaturii lor, fiarele cele din cugetare”. Așteptăm, deci, ca de fiecare dată, cuvântul ce ne mângâie tristețea, ne întărește credința, ne luminează conștiința. ❖